

Det samme gælder jo for så vidt indkomstskatten på 30 pct. Hvornår tør Dansk Folkeparti lægge de forslag frem herinde til afprøvning, som man har rendt rundt og snakket om og puttet i sine principprogrammer, osv.? Hvornår kommer de på bordet herinde, så folk kan se, at Dansk Folkeparti står ved, hvad de lover, og at det ikke er noget, man går og putter med?

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Ja, når jeg kommer herop igen, er det, fordi jeg ikke fik svar på mit spørgsmål, og det var jo, at prognoserne viser – og de er ganske sikre, for det er noget med befolkningsfremskrivningen – at i løbet af 5-6-7 år sker der en meget kraftig stigning i udgifterne til efterløn med uændrede efterlønsregler, og det vil trække et stigende skattetryk med sig. Hr. Kristian Thulesen Dahl kan bare læse i Vismandsrapporten på side 7; dér står det beskrevet.

Hvad vil Dansk Folkeparti gøre ved det? Hvordan vil Dansk Folkeparti undgå, at de eksploderende udgifter betyder højere skatter? Det hænger jo ikke sammen, vil jeg sige til hr. Thulesen Dahl, eller kan vi få en forklaring?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til hr. Jens Peter Vernersen.

Altså jeg besvarede før meget klart spørgsmålet om, hvorvidt efterlønnen kan betragtes som en social sikringsordning eller som en arbejdsmarkedsforanstaltning. Og jeg forklarede også, at EU faktisk har blandet sig i debatten, jeg forklarede det med et referat til den radikale ordfører på området, så jeg synes egentlig, at jeg har besvaret det spørgsmål.

Med hensyn til børnefamilieydelsen er det jo lige præcis igen her fuldstændig rigtigt, at Dansk Folkeparti faktisk finder finansiering til nogle af de forslag, vi fremsætter, altså på områder, hvor vi ønsker øgede udgifter. Vi har foreslået, at man fjerner toppen af udgifterne til børnefamilieydelsen, men det kan gøres på flere måder, vil jeg sige til hr. Jens Peter Vernersen. Det kan gøres ved, at man siger: Børnecheck til de to første børn i familien. Det er faktisk angivet i vores forslag, at man både kan lave indkomstdifferentieringen som én model, altså f.eks. hvis en familie har en indkomst på ½ mio. kr. og opefter, så laver man en aftrapning. Det vil ikke give så stor en besparelse som den, hr.

Jens Peter Vernersen nævner. Det vil det derimod, hvis man siger børnecheck til de to første børn i familien og ikke børnecheck til de efterfølgende; så er det, besparelsen kommer. Det er fuldstændig rigtigt, det har vi foreslået, og det er igen et af de eksempler på et forslag, som Dansk Folkeparti selvfølgelig står ved.

Så siger hr. Kirkegaard, at han og hans partiledere er enige, og det synes jeg da er dejligt. Det er da en lykkelig situation at være i.

Det, vi andre kan konstatere, er altså, at efter at man har indgået finanslovsforliget, hvor efterlønnen har været en del af det, har man været ude og sige nogle helt andre ting end den øvrige forligskreds. Man har understreget gang på gang, at efterlønsordningen skulle revurderes om ganske få år. Man har ikke villet sætte årstal på, men alt fra 1-2 år til 4-5 år til på lang sigt har været nævnt. Det er derfor, det har været svært for os andre, også for os i Dansk Folkeparti, at finde ud af, hvor De Konservative egentlig stod i spørgsmålet.

Så vil jeg sige til hr. Jan Petersen, at det er fuldstændig rigtigt, at vi forfølger de mål, vi opsætter, både sparemålene på visse områder, og de udgiftskrævende forslag, vi forsøger at gennemføre på andre områder, og vi gennemfører dem i den takt, vi kan finde flertal for dem. Hvis Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti ikke er enige i et forslag, så er vores mulighed for at få det gennemført lidt dårligere, end hvis Socialdemokratiet var enig.

Til hr. Frank Dahlgaard vil jeg sige, det er rigtigt, at prognoserne siger, at der vil komme større udgifter til efterløn. Men igen, om man skal have råd til det, er et spørgsmål om politisk prioritering. Hvis man ønsker at prioritere, så vi ikke bruger 30 mia. kr. om året på udlændinge i Danmark, hvis man ønsker at prioritere, så vi ikke bare pr. automatik skal give mere i ulandsbistand, fordi der sker et uheld på landevejen, fordi den stiger i forhold til bruttonationalindkomsten, osv., jamen så kan man også finde penge til den prioritering.

Men det er et spørgsmål, om man har viljen til at foretage den nødvendige økonomiske prioritering. Det har vi i Dansk Folkeparti, og vi kan så konstatere med det indgåede finanslovsforlig, at det har forligskredsen altså ikke haft ønske om, har i hvert fald ikke ønsket at gå i den politiske retning, som Dansk Folkeparti har foreslået.